

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 202: Quán Tưởng Lục Trần Của Thế Giới Cực Lạc, Tức Là Không Trụ Không, Do Đó Mà Thoát Ly Lục Trần Của Ngũ Trục, Tức Là Không Trụ Có. Cho Nên Phật Pháp Trị Tâm, Không Chú Trọng Hàng Phục Mà Chú Trọng Chuyển Đổi

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 014)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Quán tưởng lục trần của thế giới Cực Lạc, tức là không trụ Không; do đó mà thoát ly lục trần của Ngũ trục, tức là không trụ Có. Vì thế, Phật pháp trị tâm, không chú trọng hàng phục mà chú trọng chuyển đổi.】

Hàng phục, làm sao có thể hàng phục được chứ? Hàng phục không nổi đâu. Phải hiểu được chuyển biến, hiểu được chuyển đổi. Chuyển phiền não thành Bồ-đề, chuyển thức thành trí, chuyển sanh tử thành Niết-bàn, chuyển Ta-bà thành Cực Lạc. Quý vị biết chuyển thì được rồi, đây là sự thật. Cứ cố ép xuống, ép không nổi đâu! Không có cái đạo lý đó. Pháp môn của Tịnh Tông chính là dạy chúng ta quán tưởng Y Chánh Trang Nghiêm của thế giới Tây Phương Cực Lạc. “Y” [báo] chính là lục trần được nói ở đây, là hoàn cảnh của thế giới Tây Phương Cực Lạc, hoàn cảnh vật chất; “Chánh” [báo] là dạy chúng ta quán tưởng A Di Đà Phật, quán tưởng Quán Âm, Thế Chí, đây là quán Chánh báo. Quý vị có quán, cái quán này chính là Chánh niệm đã nói ở phía trước. Tịnh Độ Tông quý vị quán tưởng như vậy, trong tâm thường hay nghĩ nhớ, đây là Chánh niệm, cái này không trụ Không. Bởi vì niệm niệm đều nhớ nghĩ Y Chánh Trang Nghiêm của thế giới Tây Phương, nên thế giới Ta-bà liền quên mất, không còn nghĩ đến nữa. Đây thường nói là thân tâm thế giới, hết thấy buông xả ngay tại nơi này.

Đây gọi là thoát ly lục trần của Ngũ trục. Thế gian này của chúng ta là Đồi ác Ngũ trục, hiện nay hoàn cảnh của chúng ta ô trục, ác trục đến cùng cực rồi. Hôm nay báo Liên Hợp (Lianhe Zaobao) có một đoạn tường thuật, bản tin này chúng tôi xem rồi, thật sự là dựng tóc gáy. Nói rõ sự ô nhiễm nghiêm

trọng của môi trường trái đất, nêu ra mười điều lớn. Các nhà khoa học cho biết, trên trái đất mỗi ngày có hơn một trăm loài, những sinh vật này bị tuyệt chủng, biến mất trên trái đất rồi. Mỗi ngày đều có hơn một trăm loài, việc này thật là tai hại khôn lường! Đã tuyệt chủng trên trái đất rồi. Vì sao lại đoạn tuyệt? Môi trường sinh thái bị phá hoại, không còn cách nào sinh tồn. Tương lai con người, nhân khẩu chúng ta liệu có bị diệt tuyệt trên thế giới này không? Thật tình mà nói là rất có khả năng, thật sự là việc rất đáng sợ, cho nên người trên toàn thế giới đều đang hô hào bảo vệ môi trường. Ai chịu làm thật sự chứ? Đều vì lợi ích của chính mình, chẳng màng sống chết của người khác. Ô nhiễm công nghiệp, họ kiếm tiền của họ, tiền thì kiếm được rồi, nhưng nếu nói trên nhân quả Phật pháp thì tội nghiệp họ tạo rất nặng. Tội nghiệp gì? Phá hoại sự cân bằng sinh thái của trái đất, khiến cho sinh vật trên toàn bộ trái đất đều không thể có được đời sống bình thường. Quý vị nói xem cái tội này nặng hay không? “Tôi không hại người, tôi cũng không giết người”, nhưng quý vị làm cho người ta trong cuộc sống, hữu hình hay vô hình thấy đều bị tổn hại. Ai chịu dừng lại? Không có ai chịu dừng lại! Cho nên vấn đề này không có cách gì ngăn chặn, cứ tiếp tục phát triển không ngừng như vậy. Trước đây tôi thấy tạp chí đưa tin, nhà khoa học đưa ra cảnh báo, việc bảo vệ môi trường trên trái đất nếu không thể cải thiện, thì năm mươi năm sau trái đất này không thích hợp cho loài người sinh tồn, ý nói là loài người cũng giống như các động vật khác, phải bị tuyệt chủng trên trái đất. Năm mươi năm không dài, các vị đồng tu ngồi đây, rất nhiều người trong quý vị đều có thể nhìn thấy. Năm mươi năm nữa tôi không thấy được, nhưng quý vị vẫn còn thấy được, đây thật sự gọi là vấn đề sống còn, không có cách giải quyết, là do cộng nghiệp chiêu cảm.

Sự cảnh tỉnh trong kinh Phật là “như cứu lửa cháy đầu” (như cứu đầu nhiên). Trước đây chúng ta đọc câu này là tỷ dụ, hiện nay là sự thật, hiện nay không phải là tỷ dụ, thật sự là như cứu lửa cháy đầu. Cứu bằng cách nào? Ngoài việc niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ, không có con đường thứ hai để đi. Chư vị hãy thử nghĩ xem, quý vị có bản lãnh gì có thể vượt thoát lục đạo luân hồi, có thể giải quyết vấn đề này? Không có cách nào! Cho nên, rất nhiều bộ Đại thừa Phật pháp rất khiến người ta ngưỡng mộ, chúng ta rất muốn học tập, nhưng thời gian không kịp nữa rồi. Không phải không muốn học, mà là không có thời gian! Lời cảnh báo này của nhà khoa học, năm mươi năm, họ có căn cứ, họ không phải nói tùy tiện. Thời gian của chúng ta chỉ còn năm mươi năm, đâu còn thời gian để tu học những bộ kinh lớn luận lớn này nữa? Lão thật niệm Phật, một môn

thâm nhập, thì khoảng thời gian này là đủ dùng rồi, cầu sanh Tịnh Độ đủ dùng rồi. Niệm Phật, đọc tụng Tịnh Độ Tam Kinh, chính là khiến tâm chúng sanh chuyển hướng về lục trần của cảnh giới Phật, đây chính là một cuộc chuyển đổi lớn. Chúng ta hiện nay nói là di dân, chúng ta di dân sang thế giới Tây Phương Cực Lạc, Tịnh Tông Học Hội chính là Đại sứ quán của thế giới Tây Phương trú tại nơi đây, giúp đỡ quý vị làm thủ tục di dân. “Tức thoát ly lục trần của Ngũ trược, phương pháp ra tay (nhập môn) để hai bên đều không dính mắc, chính là ở chỗ này.” Đây là điều các bậc cổ đại đức Tịnh Tông thường nói là thắng diệu phương tiện, phương pháp phương tiện thù thắng nhất, khéo léo nhất.